

متن پرسش

سلام علیکم فرض کنید این سوال از ناحیه طلبه ای است که در شرف معمم شدن است به دست شما رسیده است سوال این است که با توجه به احاطه ی نسبتاً خوبی که به زوایای مختلف دین از شما سراغ داریم چرا تا بحال معمم نشده اید. توضیح اینکه حوزه علمیه از طلاب تعهد می گیرد که حداقل از پایه ششم و حداکثر در پایه دهم باید ملبس شوند و با توجه به اینکه استفاده از هرگونه امکانات در حوزه منوط به پذیرفتن و امضای این تعهد نامه است هر طلبه ای آن را امضا می کند اما آنگاه که به اطراف نظر می افکند شما و امثال شما را می بیند که در عین پوشیدن لباس عوام نسبت به آخوند های بی خاصیتی که به کاری جز پیش نمازی نمی آیند و به قول مرحوم مطهری تنها سهم امام را مستهلک می کنند خدمات به مراتب گسترده تری به دین و گسترش معنویت در جامعه □ که دو وظیفه معمولی و البته اساسی هرآخوند ملبس است □ می رسانید حال با توجه به این تفاسیر سوال این است که پس چه نیازی به پوشیدن لباس است.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: لباس روحانیت، لباس مقدسی است که فرهنگی را به همراه خود دارد. از یک طرف کسی که این لباس را می پوشد به جامعه اعلام می کند که مسئولیت تبلیغ دین اسلام را به عهده گرفته و نسبت به حوائج دینی جامعه احساس مسئولیت می کند، از طرف دیگر این لباس حامل معارف الهیه است تا زمین نماند. مسلم تاجر و کارمند نمی توانند آن طور که شایسته ی معارف الهی است به سراغ آن ها بروند. شما وقتی می خواهید از روحانیت سخن بگویید به امثال حضرت امام «رضوان الله تعالی علیه» و علامه طباطبایی «رحمه الله علیه» نگاه کنید و یا به طلاب جوانی که با شور و شوق در حال فراگیری علوم دینی هستند تا اسلام از متن جامعه به حاشیه نرود. بنابراین اگر طلبه در موقع خودش ملبس به لباس روحانیت شود امور فوق را تقویت کرده است. لازمه ی پوشیدن لباس روحانیت همان طور که عرض شد توانایی هایی است که بنده بعضی از آن ها را در خود ندارم. اولاً: بنده فقه نمی دانم، در حالی که یکی از وظایف روحانی در خدمت به مردم، جواب گویی به امور فقهی مردم است. ثانیاً: شغل معلمی اقتضا می کرد که بیشترین وقت خود را صرف کلاس و درس بکنم و وظایف یک روحانی را نتوانم به طور کامل انجام دهم، هرچند معتقدم زمینه ی خدمت به مردم در لباس روحانیت بیشتر است از فعالیت به صورت معلمی. موفق باشید